

Deconstruint la violència

La violència masclista és l'exercida per alguns homes contra dones del seu entorn proper, amb les quals tenen o han tingut una suposada vinculació afectiva. També pot abastar aquesta violència als fills o filles o altres parents i amistats de les dones, als animals domèstics, la llar i el mobiliari.

La violència masclista pren moltes formes: des del control d'amistats, aparença, i actes de la vida quotidiana, que es justifiquen per un amor tan gran que no suporta ni el pensament de l'absència, la gelosia amorosa; fins al control econòmic, els insults, l'assetjament, l'abús sexual, l'explotació sexual, el maltractament físic i, en massa casos, l'assassinat.

L'home violent troba diferents justificacions pels seus actes, l'amor n'és una, però n'hi ha d'altres i totes tenen com a finalitat la creació d'un objecte fàcil, vulnerable i culpable, una dona que mereix el que li passa i que, amb el seu forçat sotmetiment, reforça l'ego del mal tractador. Perquè en realitat, l'home violent se sent tant feble i vulnerable, tan ínfim i covard, que no pot suportar la vida ni suportar-se a ell mateix sense projectar tot el que no gosa assumir com a propi en un altra, diferent, que ha de ser castigada per tot allò que ell és, o no és, o és massa, o massa poc.

Un aspecte que sovint s'obvia quan es parla de la violència masclista és l'explotació sexual i el tràfic de dones i noies. Aquí ja no es tracta d'excuses sentimentals, sinó d'un negoci en el qual es cos de les dones esdevé pura mercaderia i font de beneficis. Però no s'estan convertint ja tots els cossos en un objecte de negoci sobre el qual es calculen beneficis? Un altre cop l'explotació extrema de les dones és un signe precursor de l'explotació de tothom.

I és que la violència masclista no assoliria els nivells que té si no estigués normalitzada a nivell social. La premsa, que parla de crims passionals i de víctimes de la violència, igualant assassinat i assassinada; o de relacions consentides en casos d'assassinat de menors, contribueix a aquesta normalització. Però la premsa no és independent del marc general de violència estructural en el qual totes i tots vivim.

És cert que la violència contra les dones és prèvia a l'actual crisi econòmica, des de 1999 hi ha hagut al voltant de 879 assassins masclistes. Però era llavors, i també ara, un indicador d'una societat malalta, els dirigents de la qual, tal i com fa el maltractador, projecten els seus mals construint un altre que es vol feble, vulnerable i explotable, sobre el cos o el cadàver del qual és manté l'aparent normalitat social.

Si la gent malalta ha de pagar per la seva malaltia, o veu com se li nega l'assistència sanitària en situacions vitals, si nenes i nens comencen a passar gana anant a escola i no hi ha beques de menjador, si l'atur arriba al 25% de la població activa i al voltant de 500 famílies queden cada dia al carrer, si els homes i les dones hem de multiplicar-nos i, al mateix temps, dividir-nos, per cobrir les necessitats més bàsiques i així i tot no hi arribem, si ens trobem en aquesta situació perquè se'ns obliga a pagar el deute privat de bancs i grans empreses mentre el frau fiscal és legal i la corrupció esdevé norma, on és el límit de la violència?

La maternitat esdevé també un àmbit de maltractament. Moltes dones veuen frustrat els seu desig de ser mares: Aturades, en situació laboral precària, amenaçades per la reforma laboral, sense escoles infantils assequibles, la maternitat es per moltes una fita inassolible i per altres amenaça amb ser un càstig imposat. Sense accés a la salut reproductiva, un concepte que pràcticament no existeix entre nosaltres, ens trobem en la necessitat de reclamar, com fa 30 anys, el dret a l'avortament davant un ministre que considera progressista obligar les dones a portar a terme embarassos de fetus amb greus deficiències, als quals, un cop nascuts, el seu govern negarà qualsevol ajut.

Ens trobarem potser en un futur proper amb casos com el de Savita Halappanavar, dona resident a Irlanda i víctima d'una legislació que la va fer morir de septicèmia per no avortar un fetus inviable fins que els metges es van assegurar, massa tard per la vida de la mare, que ja era mort al seu interior.

La violència masclista era i és el principal indicador d'una societat insostenible i violenta, organitzada a favor d'uns pocs i a costa de molts. Si abans el paradigma de la víctima es trobava a l'Àfrica o l'Àsia, o entre els estrangers o entre les dones, ara la majoria de la població som susceptibles de ser , si assumim la situació actual amb disciplina, obediència i submissió.

Des del 25 de novembre de 2011 han actuat 57 assassins masclistes que han deixat 58 víctimes al seu darrera. D'aquestes, 6 eren menors d'edat, quatre has estat assassinades pels seus pares, una pel company sentimental de la mare i altra per una parella major d'edat. La resta eren dones entre 22 i 81 anys i els assassins els seus marits, ex marits, parelles o ex parelles.

Aquestes dades corresponen al conjunt de l'estat espanyol. A Catalunya fins al 10 de setembre de 2012 hi havia hagut 13 assassinats masclistes succeïts o descoberts durant el present any.

Les denúncies per maltractaments al nivell de l'estat espanyol han estat 30.895, un 2.7 % menys que l'últim trimestre de 2011, a falta de les dades totals de 2012, es creu que la crisi econòmica impedeix moltes dones denunciar els maltractaments per manca de suport social i econòmic i es veuen obligades així a continuar convivint amb el maltractador. El que això suposa per aquestes dones juntament amb els seus fills i filles, i les conseqüències personals i socials que se'n deriven, són fàcils d'imaginar i difícils de suportar.

Plantar cara a la violència masclista, denunciar-la, deslegitimar-la, és una obligació moral d'homes i dones, és una necessitat vital per a la supervivència, és un pas imprescindible per aturar tota violència.

Acompanya'ns aquest any el divendres dia 23 a les 19 hores a Rambla/Francesc Macià i participa en l'acte commemoratiu i reivindicatiu del Dia Internacional Contra la Violència Masclista.

Associació de Dones La Frontissa.

